

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 18 kwietnia 2013 r.

Poz. 1609

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.269.2013 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 15 kwietnia 2013 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXII/582/2013 Rady Miejskiej w Elblągu z dnia 11 marca 2013 r. w sprawie zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Elbląg-Zdrój w Elblągu – w części: § 8 ust. 7 pkt 1, § 9 ust. 7 pkt 1, § 10 ust. 7 pkt 1, § 11 ust. 7 pkt 1, § 12 ust. 7 pkt 1, § 13 ust. 7 pkt 1 i § 15 ust. 8 pkt 1 – zdanie drugie „do czasu obowiązywania istniejących granic, wszelkie zmiany sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu należy uzgadniać z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej”, § 8 ust. 11 pkt 7, § 9 ust. 11 pkt 7, § 10 ust. 11 pkt 7, § 11 ust. 11 pkt 7 i § 12 ust. 11 pkt 2, § 13 ust. 10 pkt 2, § 14 ust. 8 pkt 1 zdanie drugie: „wszelkie zmiany sposobu zagospodarowania i użytkowania terenu należy uzgadniać z właściwym terytorialnie organem administracji morskiej”, § 14 ust. 9 pkt 2 i § 15 ust. 9 pkt 3.

Uzasadnienie

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Elblągu uchwaliła zmiany fragmentu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego rejonu Elbląg-Zdrój w Elblągu.

W wymienionym na wstępie zakresie, uchwała narusza prawo.

Przepis art. 15 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2012 r. poz. 647) określa obowiązkowy i fakultatywny zakres ustaleń planu. Wyżej wskazane zapisy uchwały wykraczają poza ten zakres.

W przypadku, w którym kwestie związane ze współdziałaniem organów w administracyjnym procesie budowlanym oraz kompetencje tych organów, w tej sytuacji - w odniesieniu do terenu portu morskiego, zostały już uregulowane w aktach wyższego rzędu, to określenie tejże materii w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w sposób odmienny należy pojmować jako modyfikację materii aktów wyższego rzędu. Regulowanie tych kwestii inaczej niż to uczynił ustawodawca, stanowi naruszenie prawa, gdyż działanie to jest sprzeczne z przyjętą zasadą tworzenia aktów prawa miejscowego na podstawie i w granicach prawa. Powtórzenie regulacji ustawowych lub ich modyfikacja w akcie prawa miejscowego jest niedopuszczalne, gdyż trzeba się liczyć z tym, że powtórzony przepis będzie interpretowany w kontekście uchwały, w której go powtórzono, co może prowadzić do całkowitej lub częściowej zmiany intencji prawodawcy (por. wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 21.09.2011 r. sygn. II SA/Wr 479/11, NSA z 14.10.1999 r. sygn. II SA/Wr 1179/98). Jakiegokolwiek inkorporowanie przepisów ustawowych do aktów prawa miejscowego uznać należy, z punktu widzenia techniki prawodawczej, za bezwzględnie niedopuszczalne (por. wyrok WSA w Gliwicach z 16.11.2009 r. sygn. II SA/Gl 522/09).

Kompetencje i terytorialny zakres działania organów administracji morskiej określa ustawa z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 10 w/w ustawy do organów administracji morskiej należy uzgadnianie decyzji w sprawie wydawania pozwoleń wodnoprawnych i pozwoleń budowlanych na obszarze pasa technicznego,

morskich portów i przystani, morskich wód wewnętrznych i morza terytorialnego, jak również wszelkich innych decyzji dotyczących zagospodarowania tego pasa.

Władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy może określać zasady kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu. Nie może ona scedować tych uprawnień na inny organ, ani tym bardziej przekazać przysługującej jej kompetencji do określania takich zasad innym podmiotom.

Plan miejscowy będący aktem prawa miejscowego, musi zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją, bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą znajdować się wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na szczegółowe rozwiązania zawierane w planach zagospodarowania przestrzennego. Opiniowana uchwała wprowadza przepisy otwarte, uzależniające sposób zagospodarowania terenów od uzgodnień i opinii organów biorących udział w procesie inwestycyjnym. Zapisy takie w sposób istotny naruszają prawo (por. Wyrok WSA w Krakowie z dnia 14.09.2007 r. sygn. II SA/Kr 559/07 oraz WSA w Gliwicach z dnia 16.11.2009 r. sygn. II SA/Gl 522/09).

Ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ujmowane mają być w formie nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczeń w zagospodarowaniu terenu. Plan miejscowy nie jest zatem aktem, w którym zamieszcza się informacje, zalecenia, czy też innego rodzaju niewiążące sugestie dla właścicieli nieruchomości, bądź potencjalnych inwestorów.

Zamieszczenie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji o charakterze informacyjnym stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, skutkujące nieważnością uchwały w części zawierającej taką regulację (por. wyrok NSA z dnia 2 12.2012 r. sygn. II OSK 2096/10).

Zakwestionowane zapisy uchwały dotyczące zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej stanowią treści o charakterze informacyjnym, ponadto wprowadzają modyfikację zapisów ustawowych.

Nie ma potrzeby, ani też podstaw prawnych, do regulowania tych kwestii w planie miejscowym, ponieważ zostały one unormowane w przepisach prawa budowlanego. Ustalając taki wymóg w planie, Rada Miejska przekroczyła swoje uprawnienia.

Mając powyższe na uwadze, rozstrzygnięto jak w sentencji.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego doręczenia.

Wojewoda
w/z
Jan Maścianica
Wicewojewoda